

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418201219
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5418201219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov: matka: J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX K. T. a otec: J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. E., adresa na doručovanie: E. XXX, XXX XX L., o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2P/48/2018-66 zo dňa 12.marca 2019, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2P/48/2018-66 zo dňa 12.marca 2019 vo výrokoch I. a III. o zvýšení výživného tak, že otec J. J., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej T. J., nar. XX.XX.XXXX sumou 150,00 Eur mesačne od 15.08.2018 vždy do každého 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného z a m i e t a .

Týmto rozhodnutím sa m e n í rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/1/2016-40 zo dňa 11. apríla 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/45/2016 zo dňa 13. septembra 2016.

M e n í rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2P/48/2018-66 zo dňa 12.marca 2019 vo výroku II. tak, že nedoplatok otca na výživnom na maloletú T. za obdobie od 15.08.2018 do 12.03.2019 vo výške 346,76 Eur je otec p o v i n n ý uhradiť k rukám matky maloletého dieťaťa jednorazovo do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej T. J., nar. XX.XX.XXXX sumou 150,00 Eur mesačne vždy do každého 15. dňa vopred k rukám matky, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/1/2016-40 zo dňa 11. apríla 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/45/2016 zo dňa 13. septembra 2016 (výrok I.) a vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (III.). Súčasne uložil otcovi povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 15.08.2018 do 12.03.2019 vo výške 300,00 Eur k rukám matky maloletého dieťaťa jednorazovo do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (II.) a rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok IV.).

2. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie na zistený skutočný stav vecí aplikoval ust. § 62, § 75, § 77 a § 78 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Východiskom pre rozhodnutie okresného

súdu bola posledná úprava o výživnom na maloleté dieťa vykonaná rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/1/2016-40 zo dňa 11. apríla 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/45/2016 zo dňa 13. septembra 2016, ktorým bola znížená vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu zo sumy 150,00 Eur na 100,00 Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2016. Táto úprava bola odôvodnená zmenou pomerov na strane otca, ktorý ku dňu 31.08.2015 stratil zamestnanie v zahraničí. Dňom 02.09.2015 sa otec zaevidoval na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a bola mu priznaná dávka v nezamestnanosti na obdobie 6 mesiacov od 02.09.2015. Od marca 2016 bol bez akéhokoľvek príjmu.

3. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí o zvýšení výživného na maloleté dieťa konštatoval zmenu pomerov na strane maloletej T., ktorá od septembra 2018 je žiačkou 8-ročného Súkromného tanečného konzervatória v Liptovskom Hrádku. Z uvedeného dôvodu vzrástli matke výdavky predovšetkým na školné (ročné 250,00 Eur), ubytovanie na internáte (50,00 Eur mesačne), cestovné, stravné (50,- Eur mesačne), vreckové (50,- Eur mesačne) ako aj v súvislosti s nákupom tanečného oblečenia, obuvi a cestovaním na rôzne vystúpenia. Zmena nastala aj na strane matky maloletého dieťaťa, ktorej pribudla vyživovacia povinnosť k mal. dieťaťu, aktuálne poberá rodičovský príspevok vo výške 214,70 Eur mesačne a prídavok na dve deti po 23,68 Eur na každé dieťa, čiastočne má príjem zo živnosti (predaj realít), najviac vo výške 300,00 Eur mesačne (podľa Daňového priznania za rok 2017 bol základ dane 2.774,47 Eur a z toho vyplývajúca nulová daňová povinnosť). Na strane otca (oproti poslednej úprave výživného) nedošlo k výraznej zmene pomerov, je nezamestnaný, nepoberá dávky v hmotnej núdzi, v októbri 2018 bol na vlastnú žiadosť vyradený z evidencie nezamestnaných a v súčasnosti je dobrovoľne nezamestnaný. Otec je vlastníkom rozostavaného domu. Podľa tvrdenia otca ide o hrubú stavbu, neskolaudovanú. Tento otcom tvrdený stav bol v konaní vyvrátený fotografiou svedčiacou o zariadenom interieri - kuchyne. Na tomto základe okresný súd pri určení vyživovacej povinnosti (rovnako ako súdy v poslednom rozhodnutí o vyživovacej povinnosti otca) vychádzal z potenciálneho príjmu otca, ktorý je schopný vykonávať stavebné práce, týkajúce sa montáže, zatepľovania, resp. sadrokartónových prác. Obrana otca, spočívajúca v tom, že nemôže tieto práce vykonávať kvôli zdravotným problémom (trpí psoriázou), sa javila súdu ako nedôvodná, nakoľko podľa lekárskeho potvrdenia týmto ochorením trpí od útleho detstva a v tomto období je jeho ochorenie v pokojnej fáze. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ by mu zdravotný stav bránil vykonávať tieto práce, nemohol by pracovať niekoľko rokov v zahraničí a tiež vykonávať práce na dokončovaní svojho rodinného domu. Takéto správanie otca vyhodnotil súd ako účelové, v snahe vyhnúť sa plateniu výživného vo výške primeranej odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Uviedol, že otec je zdravý muž vo veku 42 rokov, schopný pracovať, a je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 150,00 Eur mesačne. Poukázal, že náklady spojené so starostlivosťou o maloletú T. predstavujú mesačne sumu 300,00 Eur, na ktorých by sa mali rodičia podieľať spoločne minimálne sumou 150,00 Eur s akcentom na odôvodnené výdavky maloletej (internát, stravné, poisťné, náklady na mobil, ročné školné, vreckové). Vzhľadom na odôvodnené potreby maloletej, jej vek, ako aj možnosti a schopnosti otca pracovať, súd zvýšil výživné pre maloletú na sumu 150,00 Eur mesačne a vo zvyšku návrh matky (domáhala sa výživného vo výške 200,00 Eur) zamietol. Zameškané výživné za obdobie od 15.08.2018 do 12.03.2019 (t. j. 6 mesiacov po 50,00 eur) vyčíslil súd v sume 300,00 Eur a v tejto sume ho uložil otcovi zaplatiť k rukám matky jednorazovo do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec. Namietal, že pokiaľ je bez zamestnania, s takto určeným výživným nemôže súhlasiť, považoval ho za likvidačné a navrhol výživné na maloleté dieťa znížiť na sumu 50,00 Eur mesačne. Dôvodil, že matka dieťaťa neuviedla svoj majetok a poukázal na jej nadštandardnú finančnú situáciu (novopostavený dom, nové auto, druhé auto v hodnote 16.000,00 Eur, reštauráciu v T., realitnú kanceláriu, dovolenky trikrát do roka). Matka žiada peniaze, pritom dieťa viac ako pol roka nevidel, pretože je manipulované matkou. Ako dôvod zvýšenia výživného matka uviedla narodenie druhého dieťaťa, ktoré nie je jeho. Zdôraznil, že exmanželka urobila z neho bezdomovca, nemá evidovaný ani trvalý pobyt, rodinný dom nie je skolaudovaný. Je vo finančnej tiesni, pretože musel vyplatiť exmanželku v hotovosti sumou 25.000,00 Eur a táto si z výplatku kúpila auto v hodnote 16.000,00 Eur. Stavbu rodinného domu a zariadenie financuje jeho matka, ktorá mu chce pomôcť v zlej situácii. Nesúhlasil, že by sa účelovo vyhýbal plateniu výživného. Výživné pravidelne platí. Od 28.08.2018 je dobrovoľne nezamestnaný. Úrad práce v Námestove mu v priebehu troch rokov neposkytol prácu adekvátnu jeho zdravotnému stavu. Murárske práce v minulosti vo Švajčiarsku vykonával len preto, že začali stavať rodinný dom a potrebovali peniaze, inak je vyučený v odbore elektrotechnických zariadení. Exmanželka ho dostala do finančných dlhov. Poprel, že by maloletej nič nekúpil, kúpil jej telefón v

hodnote 350,00 Eur, taktiež bicykel, z ktorého vyrástla, a tieto veci matka predala. Ďalší bicykel, ktorý jej kúpil v hodnote 400,00 Eur má dcéra k dispozícii u neho doma.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že nemá návrhy a nové dôkazy, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. V celom rozsahu sa pripojil k tomuto rozhodnutiu.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že zdokladovala všetky nové výdavky spojené s výchovou, stravovaním a zabezpečovaním školských potrieb pre dcéru, ktoré jej vznikli od septembra 2018. Na preukázanie majetku a jej finančnej situácie predložila výpisy z účtu, daňové priznanie za minulé obdobie, ako aj faktúru za takmer päťročný osobný automobil, ktorý potrebuje k svojej práci. Okrem podielu na rodičovskom dome (ako dedičstvo po otcovi nadobudnuté spolu s tromi súrodencami a matkou) nevlastní žiaden majetok. Apelovala na otca, že výživné je pre jeho dieťa, z ktorého ona nechce nič pre seba. Dcéra je šikovná, cieľavedomá, veľmi sa jej v škole darí a suma, ktorou doteraz otec prispieval na jej výživu (100,00 Eur), nie je postačujúca. Žiadala otca, aby dcéru nekupoval zbytočné darčeky a informoval ho o tom, čo dcéra potrebuje. Dieťa nepotrebuje nezmyselný mobil, ani bicykel, ktorý je v inej domácnosti. Na jej výzvy reagoval agresívne (predložila výpis z textovej komunikácie). Na Vianoce 2018, ani na meniny dcéra nedostala od otca nič. Nie je to jeho povinnosť, ale určite by pomohlo, keby dcéru kúpil obuv alebo oblečenie. Poukázala, že otec do roku 2012 nemal problém pracovať na živnosť, potom začal pracovať ako zamestnanec vo Švajčiarsku a vtedy tvrdil, že nemôže prispievať viac na výživné, pretože má matku na dôchodku, u ktorej žije a prispieva jej. Aktuálne otec tvrdil, že má dlhy a všetko financuje jeho matka a výživné 100,00 Eur na dieťa je dostatočné. Pritom má vedomosť, že otec pracuje v Obci E. a v okolitých obciach, robí fasády na rodinných domoch (napr. pred dvoma týždňami robil u susedy oproti matke navrhovateľky).

8. V odvolacej replike otec zotrval na svojich odvolacích argumentoch. Doplnil, že na sms matky nereaguje, nevolá jej. Darčeky na Vianoce a meniny 2018 má dcéra u neho doma, lebo si pre ne neprišla. K tvrdeniu matky o slabom príjme z podnikania uviedol, že táto sprostredkovala predaj domu v jeho susedstve za 180.000,00 Eur a v ponuke realitnej kancelárie má aj ďalšie rodinné domy, pričom vybavenie jej kancelárie je nadštandardné. Poukázal aj na dlhy, ktoré musí splácať, pôžičky na stavbu rodinného domu od matky (dve pôžičky, každú v sume po 150.000,00 Sk/4.979,00 Eur na strechu a na plastové okná). Okrem toho musí splácať aj sumu 25.000,00 Eur, ktorú matke maloletej vyplatil.

9. V odvolacej duplike matka uviedla, že otec stále žije v domnienke, že výživné platí matke a nie dcéru. Vyporiadanie BSM a neschopnosť prepísať si trvalý pobyt nemá s platením výživného nič spoločné. Zopakovala, že dieťa nepotrebuje zbytočne drahé dary, ale otca a jeho podporu. Poukázala aj na momentálne zvýšené výdavky dcéry v súvislosti s reprezentovaním školy na súťaži v Prahe (pobyt na 4 dni bude stáť 150,00 Eur) a zvýšenie stravného na internáte od mája 2019, nakoľko suma 50,00 Eur nestačila na raňajky a večere na mesiac. Otec prácu má, bohužiaľ pracuje neoficiálne. Namiesto toho, aby podporoval svoju jedinou dcéru, odvoláva sa na jej príjem (navrhovateľky). Žiaden človek bez práce, čo nemá z čoho žiť a má dlhy, nekupuje mobil za 350,00 Eur a kuchyňu za 3.000,00 Eur, tak ako otec uviedol na pojednávaní.

10. Odvolacia duplika matky bola zaslaná otcovi a kolíznemu opatrovníkovi, ktorí na túto nereagovali. Ďalšie podania účastníkov konania neboli doručené súdu prvej inštancie, ani odvolaciemu súdu.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu vo veci samej podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

12. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v podstatnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, s výnimkou ďalej uvedených dôvodov, ktoré odvolací súd viedli k zmene napadnutého rozsudku a tieto sú uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o zvýšení výživného a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

13. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Vzhľadom na predmet konania (zvýšenie výživného pre maloleté dieťa) na základe podaného odvolania podrobil prieskumu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

14. Z obsahu prezentovaných odvolacích námietok otca vyplýva, že otec sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu.

15. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

16. Rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery (§ 157 CMP).

17. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného ma maloleté dieťa opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. Pri posudzovaní zmenených pomerov treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena okolností, za ktorých bolo doteraz výživné určené, čo sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/1967). Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

18. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne, ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. V praxi sa najčastejšie uplatňujú nasledujúce dôvody: zmena potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmena zdravotných pomerov, strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, či napr. odpadnutie zákonnej podmienky pre vyživovaciu povinnosť - nadobudnutie spôsobilosti samostatne sa živiť.

19. Základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa vyplývajú z ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Aplikačná prax vymedzila odôvodnené potreby dieťaťa ako náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Odôvodnené potreby je nevyhnutné individualizovať z hľadiska konkrétnych potrieb, ktoré sú závislé od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a podobne. Budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodné. Ďalej sú odôvodnené potreby ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti. Na strane povinného rodiča sa preskúmajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery. Zjednodušene povedané faktické príjmy a výdavky povinného. Snaha povinného vyhnúť sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti, resp. ju znížiť je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní jej výšky súd neprihliadne len na jeho skutočné príjmy, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a pod.). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

20. Vzhľadom na uvedené zákonné možnosti zmeny pôvodného rozhodnutia o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine bolo potrebné skúmať, či v posudzovanom prípade v období od posledného rozhodovania o výživnom došlo ku kvalifikovanej a relevantnej zmene pomerov, či sa jedná o závažnú zmenu pomerov, ktorá nemá len prechodný charakter.

21. Odvolací súd sa stotožnil s úvahami súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k zvýšeniu výživného na maloleté dieťa. Nepochybne na strane maloletého dieťaťa nastala zmena pomerov v súvislosti s nástupom na 8-ročné Súkromné tanečné konzervatórium v Liptovskom Hrádku, čo malo za následok

podstatné zvýšenie nákladov. Vo všeobecnosti nástup na vyšší stupeň školy sa dôvodne spája s podstatným zvýšením výdavkov na dieťa a túto zmenu akceptuje aplikačná prax súdov všeobecne ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Navyše treba zdôrazniť, že v danom prípade možno uvažovať o výdavkoch porovnateľných s nástupom na strednú školu (internát, cestové, stravné, vreckové, tanečných potrieb), preto výdavky na maloleté dieťa vyčíslené matkou považoval odvolací súd za primerané preukázaným potrebám dieťaťa a jeho veku a záujmom.

22. Pri posudzovaní výšky výživného na maloleté dieťa súd prvej inštancie správne vychádzal z potenciálneho príjmu otca. V uvedenej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že už posledné rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu (rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/1/2016-40 zo dňa 11. apríla 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/45/2016 zo dňa 13. septembra 2016) vychádzalo z jeho potenciálneho príjmu. Teda nie z príjmu otca v tom čase reálne dosahovaného, resp. z jeho skutočných zárobkových pomerov, ale z príjmu, ktorý by otec mohol vzhľadom na svoje schopnosti, nadobudnuté zručnosti a skúsenosti v oblasti stavebníctva (montážnych a zatepľovacích prác), vek, zdravotný stav a možnosti uplatnenia na trhu práce, dosiahnuť. Okresný súd poukázal, že otec je aktuálne dobrovoľne nezamestnaný, má dlhoročné skúsenosti s vykonávaním murárskych/zatepľovacích prác a v konaní nebolo preukázané, že by ho jeho zdravotný stav obmedzoval pri vykonávaní týchto prác. Navyše bolo preukázané, že stavebné práce vykonáva aj na vlastnom dome. Takéto správanie otca (dlhodobá nezamestnanosť, deklarovanie, že od marca 2016 je bez príjmu a je zadlžený), ktorý má zo zákona vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, je správaním nezodpovedným a nemôže byť na úkor odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Ak v odvolaní otec zdôraznil, že stavebné práce v minulosti vykonával len preto, lebo potreboval peniaze na stavbu rodinného domu, o to viac by to malo platiť v situácií, keď peniaze potrebuje na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletej T., pretože nároky na plnenie tejto povinnosti sa s vekom maloletej budú zvyšovať. Na zdôraznenie správnosti záverov okresného súdu o zvýšení výživného, odvolací súd dáva do pozornosti výšku priemernej mesačnej mzdy v odvetví stavebníctvo (zistená zo štatistických údajov SR) v roku 2018 vo výške 713 Eur a v I. štvrtroku 2019 vo výške 707,00 Eur. Pokiaľ otec uvádzal, že je vyučený v odbore elektrotechnických zariadení, pre porovnanie (podľa dostupných informácií na www.platy.sk) priemerný hrubý mesačný plat elektrotechnika je uvádzaný v sume 1123 Eur, na pozícii elektrikára vo výške 1.048,00 Eur. Vzhľadom na výšku príjmu, ktorý by mohol otec na trhu práce dosahovať, pri takto určenom výživnom (150 Eur mesačne) si dokáže pokryť aj svoje odôvodnené potreby vrátane nákladov na bývanie.

23. Na základe vyššie uvedenej skutkovej a právnej argumentácie odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zvýšenie výživného na mal. dieťa otcovi na sumu 150,00 Eur je dôvodné a v tejto sume primerané odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa ako aj možnostiam a schopnostiam povinného rodiča - otca.

24. Pokiaľ otec namietal, že matka dieťaťa má nadštandardné finančné zabezpečenie, v tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva obom rodičom dieťaťa zákonná vyživovacia povinnosť. Súd v konaní o zvýšení výživného jednému z rodičov (otcovi) osobitne skúma predpoklady pre takéto rozhodnutie medzi účastníkmi právneho vzťahu, t.j. medzi otcom ako osobou povinnou poskytovať výživné a maloletým dieťaťom ako oprávnenej osoby z výživného. Preto ťažisko dokazovania je zamerané na schopnosti a možnosti povinnej osoby a odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ktorého výsledok zhodnotenia sa premietne do rozhodnutia. Preto pomery matky sú v tomto smere bez akejkoľvek relevancie. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že matka sa na plnení vyživovacej povinnosti podieľa aj osobnou starostlivosťou o dieťa.

25. Odvolací súd napriek správny záverom v otázke zvýšenia výživného zmenil výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné na maloleté dieťa (výrok I.), keďže absentoval časový údaj, od kedy sa otcovi táto povinnosť ukladá. Ide o údaj pre plnenie uloženej povinnosti rozhodujúci, ktorý musí byť vo výroku jasne a konkrétne formulovaný. Nepriamo tento údaj vyplýval len z určenia začiatku obdobia pre výpočet zameškaného výživného. Odvolací súd v tomto smere doplnil, že otec je povinný plniť aktuálne určenú vyživovaciu povinnosť počnúc dňom 15.08.2018, t. j. dňom podania návrhu (§ 77 ods. 1 ZoR).

26. Zmena rozsudku súdu prvej inštancie bola tiež dôvodná kvôli upresneniu jeho výrokovej časti (výrok II.), a to pre nesprávny výpočet zameškaného výživného za obdobie od 15.08.2018 do 12.03.2019.

Odvolačný súd vyčíslil nedoplatok na výživnom, splatnom za obdobie od 15.08.2018 do 12.03.2019, t.j. ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie (rozhodné obdobie), na sumu 346,76 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi doposiaľ plateným výživným a sumou zvýšeného výživného, teda suma 50 Eur bola násobená počtom mesiacov a dní pripadajúcich na rozhodné obdobie (6 mesiacov, 17 dní z mesiaca august 2018 a 12 dní z mesiaca marec 2019). Takto určený nedoplatok na výživnom uložil otcovi zaplatiť jednorázovo do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

27. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku a z dôvodov uvedených v tomto rozhodnutí.

28. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení § 52 CMP, v zmysle ktorých rozhodol o trovách konania (prvoinštančného i odvolacieho) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.